

Sommarkrönikan

Av Sven Mattsson

Det var länge sedan jag skrev en krönika och känner att det är dags nu. Den kommer av naturliga skäl att handla om JSM och USM men också lite om DM tävlingarna. Jag hade själv nöjet att vara på plats i Uddevalla och upplevde friidrott på mycket hög nivå. Det man kan konstatera är att friidrotten i ungdoms och junioråldrarna blivit allt bättre och konkurrensen hårdnar.

Egentligen skall vi vara nöjda med de tre medaljerna vi hade med oss hem men resultatet hade kunnat bli snäppet bättre.

Även om jag tippade just tre medaljer så känner inte jag mig riktigt nöjd ändå.

Jag vet att också tränare har samma uppfattning som undertecknad i denna fråga.

Däremot vill jag inte ge enskild negativ kritik till någon.

Det är inte min sak att göra och jag inser att friidrott inte är allt här i världen.

Vill man ha en medalj i SM sammanhang så är det hård träning som gäller. En del älskar detta andra gör det inte.

Om jag nu försöker vara objektiv så tror jag också att om man vill ta medalj på ett SM och kanske ha en chans att komma med i ett U eller Junior landslag så måste man nog satsa på en idrott och inte flera.

Här är en svår balansgång att gå. Idrotten skall vara kul och många har både två och tre idrotter som man satsar på. Det är naturligtvis rätt att göra detta som bäst. Men vill man ta SÖM medaljer så får man nog fundera över saken. Man har ju tid på sig eftersom SM börjar först när man fyller femton år.

En sak som också bekymrar mig är att Skåne tappar terräng gentemot övriga landet. Detta har pågått i några år. När jag påtalade detta för några år sedan var det många som skrattade och menade att så inte är fallet. Man ser det på olika nivåer. Inte minst i landslag och vid Götalandsmästerskapen.

Återigen tillbaka där jag började. Det var en fröjd att uppleva Elias Håkanssons kastning. Han krossade allt motstånd och avgjorde tävlingen i första kastet. Det enda vi undrade över var om släggan eller klippblocken skulle gå i krasch när han träffade lite fel med ett mycket långt släggkast.

Jasmine Henriksson har utvecklat det mesta under detta år. Ett oerhört starkt psyke när hon stod pall för attackerna från Jenny Johansson. Vi skall ha klart för oss att när det gällde juniorerna så var det i stort sätt en direkt uttagning till nordiska mästerskapen kommande helg.

Tänk er själva att till JEM så klarade tre tjejer kvalgränsen. En av dem skulle bort och det blev Jenny som tog sig till JEM finalen. Så små är marginalerna.

Det var naturligtvis en glad Jasmine som tog emot beskedet om landslagsplatsen från Malin Ewerlöf

Den tredje medaljen knep Sebastian Mattsson: Också det ett silver vilket gjorde att han nu får debutera i ett landslag. Sebastian är en mästerskapskastare men erkände att så mycket stod på spel denna gång att det tog några omgångar innan han fick ordning på kastningen.

För egen del var det skitjobbigt att uppleva denna spjuttävling. Som tur är så är det inte jag som kastar spjut.

De tre som tog medalj var också favoriter till att göra det. Elias tog sin första SM och det lär bli fler. Sebastian kan man alltid lita på han gör det han skall. Att han sedan inte orkade ladda om till släggan är helt ok det visar också att han satsade allt på spjutet.

Jasmine är för mig den bästa friidrottaren genom alla tider inom klubben. Jag vet att det kanske finns de som protesterar men jag vidhåller detta. Hon har sedan sitt första SM tagit medalj vid samtliga tillfällen Gjort ett antal landskamper med JEM som topp. Jag tror att Jasmine är på väg att ta nästa steg nu, ett steg mot den absoluta Sverige toppen bland seniorer.

Jag lider med några av våra friidrottare. Robin Hägg som egentligen är i en lysande form och tränat stenhårt. Han får inte ut det som finns inom honom. Men det finns bot på sådant också. Sara som jag trodde hade lagt av har tränat mycket bra under den senaste tiden. I bra form inför SM Så blir hon febersjuk och måste åka hem. Men det kommer ett skol SM.

Alexander Astermark som är så seriös och tränar så hårt har ännu ingen medalj utomhus. Men de kommer och kanske redan nu till skol SM.

Årets DM har inte på något sätt varit dåligt. Men inte heller riktigt bra. Vi är bortskämda med många DM titlar. Det blev det också detta år men inte i närheten av förra året.

Föreningen har blivit oerhört bortskämd med årgångarna 87 – 89. Det har också kommit fram en del 90 – 91. Dessa har mer eller mindre dominerat sina grenar vid DM. Nu hoppas jag att nedgången detta år är en tillfällighet. Konkurrenten blir allt tuffare och det är kanske inte så lätt att plocka hem ett DM guld.

Att bli skånsk mästare eller att ta medalj är mycket fint. Det finns de som rycker på axlarna åt detta och de må de göra. Ett DM är ett mästerskap och det kan ingen ändra på.

Om det mot förmodan är några som läser detta så försök att ta det åt er. Bland de bästa i Skåne är fint, mycket fint.